

HINDENBURG LETT A NÉMET ELNÖK

NINCS KILÁTÁS A MEGEGYEZÉSRE A WEST VIRGINIAI BÁNYÁSZ HARCBA

Mindkét fél teljes sikerről számol be az ellenmondó híradásokban.

NÉGY HETE TART MÁR A KÜZDELEM

Négy hét telt már el a west virginiai unió bányászok sztrájkjának megkezdése óta, de még mindig lehetőség megjelölődött, hogy mi lesz az eredménye. A harcban tulajdonképpen négy féle párt van, de ezek közül egyik sem mutat hajlandóságot arra, hogy engedjen álláspontjában.

Azon bányák tulajdonosai, amelyekben unió emberek dolgoztak kijelentették, hogy bányáikat addig nem nyitják meg, míg az unió lejjebb nem szállítja a béreket. Itt tehát munka nincsen. Az unió felszólította a nem-unió bányászokat is, hogy lépjenek sztrájkba, de ezek nem engedelmessé váltak a felszólításnak. Munkaadók igyekeznek kihasználni a helyzetet és semmit sem törődve az unióval, tovább dolgoztatnak, abban a biztos tudatban, hogy emberek sohasem lépnek be az unióba.

Olyan emberek, akik a harcban nincsenek érdekelték, máris elhatározták, hogy az unió elvezette a harcot és vele együtt az egész északi West Virginia kicsúszott a kezéből. A nem unió bányákból minden nap több szén kerül ki, ember pedig több van, mint amennyinek munkát tudnak adni. Így aztán nem esoda, ha a kompániáknak eszébe jutna sincsen, hogy engedékeny legyen az unióval szemben.

Az elmúlt héten az egész körületben 123 nem-unió bányász dolgozott, még pedig minden nap, kilenc unió bányával szemben. A nem unió bányákból 5144 kocsi szén került ki, amazokból pedig 1444 kocsi. A kompániák szövetségének alelnöke szerint a termelés igen könnyen kétszeresre lehetne fokozni, ha volna piaca a szénnek.

Van Bittner, az unió központi megbízottja viszont azt állítja, hogy a sztrájk teljes sikerrel jár. Szerinte a sztrájk a nem-unió bányák 85 százalékát megbénította s a kompániák adatait hamisaknak mondja. Az unió a küzdelem tovább folytatja, a míg a célt el nem éri. Ez a cél pedig az, hogy az északi West Virginiában levő bányákat kivétel nélkül unió bányákká tegyék.

Leirer Amália gyilkosa agyonlőtte magát.

Pödör Gyula, a zülött budapesti pincér, aki Leirer Amália félvilági nő meggyilkolása miatt cseh földre menekült, Olmütz mellett agyonlőtte magát. A gyilkos Schlézinger név alatt elbujta élt egy iparos családnál, de felfedezték kiletét és három embert küldtek elfogására. Pödör az ágyban fekvő, meglátta a közelgő rendőröket az ablakon keresztül s abban a pillanatban, amikor azok kinyitották szobájára ajtaját, egy revolverrel a szájába lőtt s azonnal meghalt. A gyilkost, miután lefegykeztek és ujjlenyomatokat vettek róla, ott temették el a kis város temetőjében.

MOST SZEDIK ÖSSZE MACKENSEN AUTÓIT.

Magyarországi vizsgálat megállapította, hogy mintegy 3000 autótulajdonos jogtalanul jutott az autómobil birtokába. Amikor ugyanis 1918-ban Mackensen német tábornagy serege magyar földön vonult vissza, a szételhullott hadsereg katonái mindent eladtak, ami a kezükben volt s a legdrágább dolgokhoz is potya pénzért hozzá lehetett jutni. Az autómobilok is erre a sorsra kerültek. Több mint 3000 katona autómobil kötvényeket el ilyen módon. A kormány kénytelen volt az ügyben vizsgálatot indítani, mert a német sereg eldobált értékeiért Magyarországnak kártérítést kell fizetnie a németek kezébe. Az ország terhet most úgy akarja megkönnyíteni, hogy a holmit, amennyire lehet, összeszedik.

A korai hőség megölt két embert Clevelandban.

A roppant hőség, amely minden eddigi rekordot megdöntött Pittsburgban és környékén is, már is áldozatokat követelt. Pittsburgban is többen elájultak munkaközben a nagy hőség miatt. Clevelandban azonban ketten meg is haltak. Az egyik férfi 34, a másik 52 esztendősen.

A Carnegie acél-gyár egy nagy új telepet épített.

A Carnegie gyárvállalat Homesteadon egy új, ugynevezett "blooming mill" fog építtetni, amely a legnagyobb lesz az egész világon, az ilyen telepek között.

Aki nyolc esztendeig hajtott hajtó engedély nélkül.

Jersey City, N. J. — Ebben a városban a rendőrség elé került egy White nevű 60 esztendősen ember, aki beismerte, hogy már nyolc esztendeig hajtott autómobil, de hajtási engedélyre sohasem volt. S büszkén tette hozzá, hogy a rendőrséggel rossz hajtás miatt sohasem volt baja. Az embert érzékenyen megbüntették.

Trotsky meggyógyult és hír szerint Moszkvába megy.

Trotsky, a szovjet volt hadügyminisztere, akit állítólagos beteisége miatt Oroszország legdélibb részére küldtek, most már meggyógyult és vissza akar menni Moszkvába. Ott a kommunista főtanács fog határozni, hogy milyen munkakört bízhat rá jövőben.

A Bulgáriában lejátszódott események az egész világ érdeklődésének központjába kerültek s nem lehetetlen, hogy újabb világfelfordulás kiinduló pontjai leszenek. Bulgária mostani királya, Boris, a legújabb hírek szerint fogoly a királyi palotában, amelyet nem szabad elhagynia. Apját, aki Koburg Ferdinánd hercegből lett bulgár fejedelem, majd király, a háború után tulzott német barátsága miatt elűzték. Ha Boris királynak is ez lesz a sorsa, akkor valószínű, hogy utódja öccse, Cyrill herceg lesz — ha ugyan véglegesen be nem felelgeszik a királyságnak Bulgáriában. Képünk Ferdinánd volt királyt, fiát, Cyrill herceget és Borist, a mostani királyt ábrázolja.

A KOMMUNISTÁK FOLYTATJÁK VÉRES MUNKÁJUKAT BULGÁRIÁBAN

Egy helyütt egy színházat és könyvtár-épületet, másutt hidat robbantottak fel. TISZTEK AZ ÖSSZEESKÜVŐK KÖZÖTT.

Az elmúlt napokban tovább folyt az élethalál küzdelem, a re állandóan palotájában tartózkodó királyt, amelyet erős katonai őrizet alatt tartanak. A nemzetek ligája megengedte, hogy a nehéz helyzetre való tekintettel a bulgár hadsereg létszámát ezer fővel növeljék. A kisántant ez ellen természetesen tiltakozik.

Vasárnap, április 26-án hivatalos gyász volt az egész országban a szófiai székesegyház halottjai emlékére. A templomban azonban egyuttal hálát adtak Boris király sértetlen megmeneküléséért is.

A kormány az ország egész területén eltiltotta a gyűlésezt. Mindenütt a hadi törvény van életben s a lapokat is szigorúan cenzurázzák. Az egyik francia bank szófiai fiókjának vezetőjét letartóztatták, mert kiderült, hogy a kommunista részére pénzeket továbbított. Egy hivatalos kormány jelentés szerint már azt is megállapították, hogy milyen módon kapták a bulgáriai kommunista pártot Moszkvából és Bécsből. Két hónappal ezelőtt egy kommunista vezér holttestét találták meg Szófia utcáin. Azóta kiderült, hogy az illető maguk a kommunisták tették el láb alól, mert a rábizott nagy összeget elikkasztotta.

A kormány hangsúlyozza, hogy a külföldön forgalomba került hírek erősen tulzottak. Az egész országban eddig 2000 embert tartóztattak le. Embereket csak egy-két esetben öltek meg, azért, mert ellenszegtéltek a katonaságnak.

Eddig négy tisztről derült ki, hogy a kommunista dolgaiban részt vettek. Egyet a saját tisztársai öltek meg közlölök. A kormány már meg van elégedve az eddigi eredménnyel, úgy hogy a haditörvényt már e héten enyhíteni fogja.

A balkáni háború veszedelme egyelőre elmúlt. A bulgár és szerb kormányok kölcsönös ki-magyarázkodása után egyelőre nem kell veszedelmtől tartani. Boris király nem mutatkozik

seholsem. A kormány felkérésére állandóan palotájában tartózkodik, amelyet erős katonai őrizet alatt tartanak.

A nemzetek ligája megengedte, hogy a nehéz helyzetre való tekintettel a bulgár hadsereg létszámát ezer fővel növeljék. A kisántant ez ellen természetesen tiltakozik.

Vasárnap, április 26-án hivatalos gyász volt az egész országban a szófiai székesegyház halottjai emlékére. A templomban azonban egyuttal hálát adtak Boris király sértetlen megmeneküléséért is.

Sikerült megakadályozni a vörös május tervét.

Az orosz lengyel határ mentén a lengyel és számos kommunista fogtak el, akikről kiderült, hogy május elsejét igazi vörös májusra készületek megünnepelni. A kommunisták azt tervezték, hogy egész Lengyelországban e napon zendüléseket szítanak. Nagy esomó lázító iratot és robbanó anyagot találtak náluk, továbbá idegen pénzt is, amit a lengyelok állítása szerint az orosz szovjetkormánytól kaptak.

Pénzt kap minden szülő, aki iskoláztatja a gyermekét.

Reading, Pa. — William H. Luden, a híres köhögés elleni cukorka gyáros nagyon szíven viseli a gyermekek nevelésének ügyét s mindent megtesz, hogy a gyermekeket a szülők minél később fogják munkára. Most újabb tervet talált ki: minden szülőnek heti öt dollár adományszűny, aki nem adja gyermekét dolgozni, melyet a törvény megengedi, hanem tovább iskoláztatja. A kedvezmény azonban csak a saját munkájára érvényes, de így is bizonyára sok jót fog tenni.

SENKINEK SEM KELL A SZOVJETHÖLGY ESTÉLYE

Az orosz szovjet párisi követe, Krassin, feleségével együtt nehéz napokat él át. Magas állása dacára is úgy áll a helyzet, hogy senki sem akar éjszán felkelni velük társadalmilag. Csak akkor jöhet össze a követ emberekkel, ha azoknak feltétlenül muszáj tárgyalnia vele. Krassin formális panasz emelt emiatt a francia külügyminiszteriumban. Panaszai között az volt a legkésőbb, hogy felesége egy alkalommal a diplomáciai kar tiszteletére délutáni teát rendezett — de a vendégség egyetlen egy meghívott sem jelent meg.

A külügyminiszterium megpróbálta kiengesztelni a dühhögő vöröset azzal, hogy egy igen kis állam követével másikat esztélyt rendezett. Erre is meghívták az illetékeseket, de kiderült, hogy az igazi diplomatákat nem lehetett elcsalni erre sem.

Nagy tűz a springdalei enygyár belsejében.

A springdalei enygyárban, ahol évtizedek óta sok magyar dolgozik, nagy tűz volt. A tűz, amely mindössze tízezer dollár kárt tett, ott lőtt ki, ahol óriási tartályokban az enyvet tartják. Az oltásban résztvevő a new kengstoni és tarentumi tüztöltő-ség is. Hét ember sérüléseket szenvedett, nagyobb sérülése csak egy embernek van, akinek a karja égett össze. A többieket a sűrű füst verte le a lábáról. Magyar nincsen közöttük.

Romania kijelenti, hogy még nem hajlandó fizetni.

Az oláh kormány most válaszólt az amerikai kormány egy jegyzékére, amelyben ez az adós ország törlesztésének megkezdését sürgeti. Az oláhok egyszerűen azt válaszolják, hogy egyelőre nem hajlandók fizetni, gazdaszálaképpen azonban hozzáteszik, hogy nemcsak az Egyesült Államokkal tesznek így, hanem minden országgal, amelyek tartoznak.

A TÁBORNAGY MAJDNEM EGY MILLIÓ SZAVAZATTAL GYŐZÖTT A SZOCIALISTA JELÖLTTEL SZEMBEN.

Több helyen véres zavargások voltak. 30 MILLIÓ SZAVAZATOT ADTAK LE

Hindenburg Pál tábornagyot, a világháború két-ségtelenül legnagyobb hadvezérét a német nép köztársasági elnökké választotta vasárnap, április 26-án — ezt a világraszóló hírt hozzák az újságok s az egész világ nagy meglepetéssel veszi tudomásul a tényt, amire komolyan csak kevés ember számított. Hindenburg győzelme a német nemzeti pártok uralomra jutását jelenti a szociáldemokratákkal és kommunistákkal szemben.

A német nemzet több mint 30 millió szavazatot adott le. Ebből 15 milliót Hindenburg kapott, körülbelül 14 millió jutott Marx volt cancellár szocialista jelöltnek. Thalmann kommunista jelölt is kapott mintegy két millió szavazatot Hindenburg az elnöki széket a német köztársaság alkotmánya értelmében hét esztendeig fogja betölteni.

A szavazás titkos volt mindenütt. Minden husz éven felüli német férfi és nő szavazati joggal bír. Mintegy 38 millió felöltött volt most a szavazásra jogosítva, akiknek talnyomó része élt is ezzel a jogával. Ez volt a német nemzet több mint ezer esztendő történetében az első eset, hogy a német nemzet legelső emberét népszavazás útján választották meg. Eber-tet, az első elnököt nem a nép, hanem a birodalmi gyűlés választotta. A választást vasárnap tartották, mert a német alkotmány megköveteli, hogy az országos választások vasárnap vagy valamely törvényes ünnep napon tartassanak.

A választási harc rendkívül heves volt s az utolsó percéig nem lehetett megállapítani, hogy ki győzött. A két vezető jelölt szavazatai állandóan igen közel állottak egymáshoz, de hajnali fél kettőkor minden kétséget kizárólag meg lehetett állapítani, hogy az öreg hadvezér lett a győztes ebben a harcban is.

Félkettőkor azután a hivatalos központi választási iroda ki is hirdette az eredményt: Hindenburg győzött. Óriási, igaz-tottságtól reszkető tömegek várták az eredményt az egész országban. Számos helyen véres veredések tört ki a két párt tagjai között. Érdekes, hogy Hindenburg a saját városában, Hanoverben, kevesebb szavazatot kapott, mint Marx, aki Berlinben is többséget nyert. Maga az ország azonban a többséget Hindenburgnak adta.

Amikor Hindenburg győzelme bizonyossá lett, ritkán tapasztalt mámoros lelkesedés ragadta el a népet legnagyobb részét. Leirhatatlan jelenetek játszódtak le az éneklő, kiabáló, hullámzó tömegekben. A lelkesedő tömeg egyáltalában nem gondolt a külföldi burkolt fenyegetéseire, a melyek szerint Hindenburg megválasztása külpolitikai bajokat, kölcsön visszavonásokat, kevesebb munkát és hosszabb munkaidőt fog hozni magával.

Válszóintú azonban, hogy e fenyegetések nem fognak valóra válni. Hindenburg nem mint katonában haljon meg, mint a nagyapja annak idején.

Hindenburg Pál tábornagy, a német köztársaság új elnöke, kedves kutyájával. A kép a háború után készült, amikor a tábornagy már csak ritkán öltöztet egyenruhába.

Revolverharc volt Párisban Millerand ex-elnök miatt.

Párisnak Montmartre negyedében, ahol az egész világról összesereglett művészek mellett csavargók és gonoszlovók is bőven laknak, véres revolverharc esett meg a múlt napokban. Kommunista bekerítették egy csomó embert, akik Millerand volt elnök politikai hívei. A kommunisták szét akartak zavarni egy gyűlést, de ebben egy csoport ujjonnan érkezett fiatal ember megakadályozta őket. Ez volt az ok a harc kitörésére, amelyben három embert agyonlőttek, hét pedig megsebesült.

Egy öreg asszony, aki 105 esztendőt remél élni.

Po't Pleasant, N. J. — Egy Mrs. Suthpin nevű öreg asszonynak rokonsága most ünnepelte meg az anyóka századik születésnapját. Az öreg mama, aki teljes egészségnek örvend, azt mondja, hogy még öt esztendeig szeretne élni, hogy 105 éves korában haljon meg, mint a nagyapja annak idején.

issza

viszonyokhoz nem fenyeget. Küldünk

észik. Legújabb hírek szerint legeseké New York-i

sok embert föl. Bár mi biztosítjuk, szánára lesz,

zzon, látogas-

YI

rodája.

GH, PA.

az auto el és eltorlaszolókat azt, Erre a rendőrök betörték az ajtót, de csak úgy tudtak bejutni, hogy egy szekrényt és még isten tudja mi mindent döntöttek fel és szék-labakon, osszetört asztalon és edényeken mász-tak előbb keresztül. Véletlenül kiejtette a só-gorom a kezéből a gyertyát és mire újra vilá-gosságot gyújtottak, már nem volt senki a szobában. Vagy az ablakon, vagy a kéményen keresztül ugrott meg ez a Kaufmann ar.

Amint felocsudtam meglepetéséből és ismét az utcára pillantottam le, a fiatal ember hirtelen megfordult és a házszámra mutatott, valamint megvárta a báronőnek, érthető megkönnyebbülés fogott el, midőn megállapítottam, hogy csupán tulajdonát segített le.

TEPLOSMSZENTELES PITTSBURGHBAN

Az a nagy tusa, mely az örök jó és örök gonosz között immár évezredek óta folyik, sohasem öltött súlyosabb és veszedelmesebb arányokat, mint a világháború befejezése óta. Az örök gonosz valamikor azt kiáltotta fel az égre:

"Hol a tagadás lábát megveti,
Világotat meg fogja dönteni..."

de a jóság világát sohasem ostromolták olyan tajtékzó dühvel, vérbeborult szemekkel és káromló ajkakkal, mint napjainkban. Könyvek, sajtópropagandák, melyek a világ egyik végétől a másikig érnek, igyekeznek lerombolni, rongyokká tépni azokat a tanításokat, melyek immár két évezred óta árasztanak boldogságot, békét és szeretetet a világra és a hívő emberiségére.

Nap-nap után szemtanúi vagyunk azoknak a támadásoknak, melyek nemcsak a vallás és erkölcs, hanem az emberi becsület és az emberi tisztesség ellen is irányulnak és amelyeknek egyedüli célja az, hogy lerántsák a támadók maguk mellé a sárba, a pocsolyába azokat, akiknek hite még nem rendült meg. Ma már millió és millió hang emelkedik fel naponta és kiáltja bele a világba:

Hol a tagadás lábát megveti,
Világotat meg fogja dönteni!

S ebben a pokoli zürzavarban mit csinál a hívő ember? Templomot épít. Templomot épít azért, mert érzi, hogy a hit a legerősebb fegyver az igaz uton való megmaradásra — templomot épít, hogy hitének áhitatát, nemességét és buzgalmit kiöntse az Alkotója előtt — templomot épít, hogy a hit szárnyaival állandóan összekapcsolódva maradjon azzal a magassággal, ahonnan áldást és megnyugvást remél.

Templomot épített a pittsburghi római katolikus magyarság is Varga István plébános vezérlete alatt. A katolikus vallásnak újabb és igen erős vára épült fel az acélvárosban, kérés kezű de arany szívű munkásemberek áhitatából, áldozatkészségéből. De nemcsak a katolikus allásuak, hanem a magyar léleknek, a magyar szónak is hajléka lesz ez a templom és hirdetni fogja időtlen-időig azt a csodával határos hitbuzgalmat, mely megteremtette az amerikai katolikus magyarság egyik legszebb és legnagyobb templomát.

nem látott Hazelwood sohasem. Az utcán volt minden épkézláb ember, hogy gyönyörködjen a magyarok csodaszép ünnepében.

A PITTSBURGHAI RÓMAI KATHOLIKUS MAGYAR NAGY- TEPLOS FELSZENTELESÉSE NAGYARÁNYU, MAGASZTOS ÜNNEPSÉGEK MELLETT MENT VÉGBE.

A pittsburghi
katolikus
magyarság
15 esztendő
vágya ment
teljesedésbe.

Főt. VARGA ISTVÁN
a pittsburghi róm. kath. hitközség negyedik
plébánosa, ki az új templomot felépítette.

A FELVONULÁS.

Az óriási menetet tíz lovasrendőr nyitotta meg, hadnagyok vezetésével. Utána jöttek a magyar huszárak, mintegy huszan peckesen megülve a lovaikat. Majd Varga György vezetésével a jeles mckeesporti rézbanda következett s utána a fehér ruhás, tarka sippkás leányok kedves csapata következett, kiket követett a fehér bluzos fők és magyar ruhás leánykák festői csoportja. Mintegy 200 leány és fiu márcsolt az utvonalon két oldalán és az ó felvonulásuk valóban felejthetetlen látványt nyújtott. Majd Nerilla rézbandája következett, melyet a Hazelwood Savings and Trust Company fogadott az ünnepélyes alkalomra. A hitközségnek a bankja a Hazelwood Savings and Trust Company és ez a bankja a magyarság nagyrészenek is, mert a

bank elsőrendű kiszolgálásban részesíti a magyarságot. A banda után következtek azután az egyetlek, pompás magyar és amerikai zászlók alatt. A menetben a következő egyetleket sikerült feljegyeznünk:

Az ünneplő Szent Anna hitközség következő férfi és női egyetlei: Rózsafüzér Társulat, Oltáregylet, Mária kongregáció, Szent Imre Leventei, Órangyal Egylet, Jézus Neve Társulat. Azután: A Verhovay Segély Egylet 34-ik fiókja Pittsburgh, 226-ik osztálya McKeesport, 277-ik osztálya South Side Pittsburgh, 163-ik osztálya McKees Rocks és a 222-ik fiókja Canonsburg. — A Wpomen of the World 422-ik pittsburghi osztálya — a Pittsburghi és Vidéki Református Bs. és Egyházi Egylet anyaosztálya és glenwoodi fiókja — a Munkás Betegsegélyező Egylet 106-ik osztálya Glen-

wood — a Canonsburgi Szent Antal Egylet — a Szent István Király Egylet anyaosztálya McKeesport és annak 5-ik osztálya Rankin — a Szent Mária anyaegetek McKeesport és annak pittsburghi fiókja — a Leisenringi Magyar Munkás Egylet 23-ik osztálya Pittsburgh és 26-ik osztálya McKeesport — a Szent György görög katolikus egyet 11-ik fiókja Pittsburgh — a McKeesporti Oltáregylet — és az olasz St. Antonio nevű egyet. A menetet az automobilok hosszú sora zárta be.

A hosszú nagy menet a Second avenue-ről lefordult a Lytle streetre, onnan fel az Elizabeth hidon újra kijött a Second avenue-ra és fel a Chatsworth streetre, a templomhoz. Amerre a menet elhaladt, az emberek egymás hátán tolongtak és mindenki gyönyörködött a pittsburghiak nagyszerű felvonulásában.

A SZENTELES.

Midőn a menet a templom elé ért, a becsukott templomban megkezdődött a templom ünnepélyes megszentelése. A szentelést maga a megyés-püspök Hugh C. Boyle végezte, nagy papi segédlettel. A szentelés bevégezése után beözönlött a hívők nagy serege a nagytemplomba, ahol Böhm Károly, az amerikai magyar papság neveztese, ez a fáradhatatlan és magas koradacára végtelen tevékeny clevelandi plébános nagymisét celebrált. A márvány föltart két oldalán Boyle megyés püspök és Takách Bazil gör. kath. püspök térdepeltek és mellettük a római és gör. kath. papság következő tagjai: Horváth Lőrinc windberri, dr. Nyiry István homesteadi, Varga István pittsburghi, Györfy Géza south bendi, Kovács Lajos detroit-i, Komlósy Miklós beaverfalli, Szabó Miklós homesteadi, Réthy János leechburgi, Kozák György braddocki, Tegze György N. S. pittsburghi, Andrassy Béla eriei és Pupinsky Nándor akroni plébánosok.

Evangelium után Takách Bazil gör. kath. püspök értékes, emelkedett szellemű prédikációt tartott. Utána Boyle püspök mondott rövid beszédet, melyben kiemelte, hogy büszke a pittsburghi katolikus magyarságra, mert tudja azt, hogy majdnem kivétel nélkül munkás emberek, akik megnéznek minden centet, hová költenek és az a tény, hogy mégis ily hatalmas templomot építettek, mutatja áldozatkészségük nemességét és hitbuzgóságuk mélységét. Mise után az oltári szentséget szentelte meg és állította fel a föltárra Böhm plébános.

Mise alatt a templomi énekar igen szép egyházi énekeket adott elő Calasantia nővér szakkerü vezetése mellett és azonkívül két irredenta éneket is, melyek szintén mély benyomást tettek a hívekre.

Lenn a basementben pedig Sasváry Ferenc portagei plébá-

Főt. KOVÁCS LAJOS
a pittsburghi róm. kath. hitközség
harmadik plébánosa.

nos mondott misét és tartalmas prédikációt. A basement is telve volt ájtatos hívekkel.

A templomi szertartás elvégezése után újra nagy felvonulás következett és a menet végig haladt a Hazelwoodon és a Glenwoodon. A plébánián pedig ezalatt lunch-ot szolgáltak fel, melyre a püspökökön s papokon kívül hivatalosak voltak: Berkó D. Géza, az Amerikai Magyar Népszava főszerkesztője, Handchild Gyula a konzulátus pittsburghi vezetője, Bánó Gyula homesteadi bankhivatalnok, Tárkányi Béla lapunk szerkesztője, Szécskay György és mások. — Ebed után Varga Ilona szököztatta a vendégeket szép cimbalom játékaival. Ő egyébként igen tevékeny részt vett a nagy ünnepély előkészítésében és sokat dolgozott, fáradozott.

Az egész ünnepély a legnagyobb rendben folyt le. Nem volt egyetlen zavaró incidens, nem volt semmi, ami a valóban gyönyörű ünnepélyt a legkisebb mértékben is megzavarta volna. Nem volt tolongás, nem volt zürzavar, nem volt még szóváltás sem és erre az ünnepélyre a legnagyobb mértékben büszke lehet a pittsburghi és vidéki magyarság.

Főt. MAJOR DEZSŐ
a pittsburghi róm. kath. hitközség
első plébánosa.

A templomszentelésről az alábbi tudósítás számol be:

GYÜLEKEZÉS.

Ragyogó napsugár köszöntött Pittsburgh városára, április 26-án, vasárnap délelőtt. Szombaton este zápor vert végig a városban és sokan aggódva gondoltak a szentelésre, de vasárnap reggel már elmúlt minden felhő és enyhe tavaszi idő áradt szét. 9 óra tájban kezdett megmozdulni a Hazelwood. A kereskedők amerikai zászlókat tűztek ki üzleteik előtt és kezdett megindulni a fehér és magyar ruhás leánykák nagy tömege a Scotch Bottom felé, a hol a gyülekezés történt. Majd az egyetlek gyülekeztek úgy Pittsburghból, mint a vidékről zászlókkal, jelvényekkel. Délceleg magyar fiúk huszároknak öltözve ülték meg lovaikat és igyekeztek rendet tartani az óriási tömeg között.

11 óra után megkondultak az új templom harangjai, jelezve a püspök érkezését, aki az örömjongó magyarság sorai között ment fel a plébániára. Nemsokára megindult az óriási menet, melynél hagyzerübbet, színesebbet és megkapóbbat még

Fent balról jobbra: Böhm Károly, Andrassy Béla, Horváth Lőrinc, Varga István, Hugh C. Boyle megyés-püspök, dr. Nyiry István, Takách Bazil gör. kath. püspök, Györfy Géza, Sasváry Ferenc, Tegze György, Réthy János. — Fent balról a papság, amint a templom felé vánszorg. — Két álló alaki: Perhacs Béla és Németh Ferenc diszmagyarban. — A lovon Erdélyi Jolánka huszár ruhában. — Középen a fehér ruhás magyar leánykák amerikai zászlót visznak. — Alatta lenti: magyar ruhás leánykák. — A kőszep sarokban Galata Imre az egyház trusteeja. — Az első sarokban V. J. Bartus, aki a menet rendezésében tevékeny részt vett.

Courtesy Pittsburgh Press.

HUSZ
VOLT

Egyik

A harmadik te nyugdíjaz re a magy főböhéri járt le a pályázatra 21 pályáz A 21 p maradt n gazdálkod or is tel napokban igazgatóna szolta, ho tát vissza sága, ism kirozzák é hér akar A pályá radtak A zott volt hálynak á jelenlegi é egység pál sod hóher aki a villa szolgálatot Az első p volt hóher je, Herma dalkodó.

Gold Ká mondja, h harminc mint segé a híres Ko teljesített

Ugy em a kérvény deig 37 ol összesen 4 tehát ezen

A kir. kimutatása Gold öt es a hivatalos december 1 héri munk igy 37 és magyar áll

E
NY

NÉC

A fénr Cana tokkal magás tottuk termés nélkül

4 évig

Önök i emberek részben amely a Közöl va mindegyé módokba ta négy 7%-át, a 10 évi t akarja b bizovos ja bérlet

Egy

Ez dlet hoz. Na gitse érd mi érdek tül s a s künk tö

M. E. T
D

HUSZAN VETÉLKEDNEK BALI MIHÁLY VOLT ÁLLAMI HÓHÉR ÁLLÁSÁÉRT.

Egyik pályázó visszavonult, mert nagyon szekirozták.

A harminc esztendeig szolgáló teljesítő és elismeréssel nyugdíjazott Bali Mihály örökre a magyar igazságszolgáltatás főhőhéi állására a napokban járt le a pályázati határidő. A pályázatra kiírt két hónap alatt 21 pályázat érkezett.

A 21 pályázó közül csak 20 maradt meg, mert egy vidéki gazdálkodó, aki mint államrendőr is teljesített szolgálatot, a napokban levelet küldött a főigazgatónak. Levelében elpanaszolta, hogy kénytelen pályázatát visszavonni, mivel a rokonsága, ismerősei állandóan szekirozzák és csufolják, amiért hóhérrá akar lenni.

A pályázók tehát huszan maradtak. Az első között pályázott volt gazdájának, Bali Mihálynak állására Gold Károly, a jelenlegi első hóhérség. Vele együtt pályázott a jelenlegi második hóhérség, Rác János is, aki a villamosműveknél teljesített szolgálatot mint segédserelő.

Az első pályázók között van a volt hóhérség, Bali Mihály veje, Herman Ádám, faddi gazdálkodó.

Gold Károly pályázatában elmondja, hogy Bali Mihály alatt harminc esztendeig szolgált mint segéd, de már Bali elődje, a híres Kozarek Ferenc alatt is teljesített szolgálatot.

Ugy emlékszem — folytatja a kérvény — tíz-tizenkét esztendőig szolgáltam alatta és így összesen 42 év óta működöm tehát ezen a pályán.

A kir. ügyesség hivatalos kimutatása szerint az öreg Gold öt esztendővel téved, mert a hivatalos adatok szerint 1888 december 10-én kezdte meg hóhéri munkáját Gold Károly és így 37 esztendeje szolgálja a magyar államot.

Jelenleg házmester vagyok — írja kérvényében Gold Károly — mint házmester teljesítettem privát szolgálatot. Háromszáznyolc kivégzésnél segédkeztem. A kommun bukása után, különösen a statárium idején, a mikor nagy elfoglaltságunk volt és gazdám Bali Mihály másutt volt elfoglalva, megfelelő segédlettel én hajtottam végre a kivégzéseket. Teljes jártaságom van tehát ebben.

A pályázathoz mellékeltem orvosi bizonyítványt szerint Gold Károly előhaladott kora mellett is úgy testileg, mint szellemileg teljesen egészséges és munkaképes.

A második hóhérség Rác János 27 esztendő fiatalember, vizsgálótól gépészkovács.

1921 március 10-ike óta hóhérség — mondja pályázati kérvényében Rác János. Azelőtt villamoskocsivezető volt, de mielőtt Budapestre került volna, Kunhegyesen édesapjánál dolgozott, mint kovácssegéd. Eddig nyolc szabályszerű kivégzésnél működött közre. Mint pályázati kérvényében mondja — a háboru alatt katonai hóhérré vált és nagyon sok esetben hajtott végre halálos ítéleteket.

Herman Ádám volt hóhérség, Bali Mihály veje, 1900-tól 1920-ig működött apósa oldalán. 1920-ban leköszönt hóhérségéi állásáról, azzal, hogy családi körülményei nem teszik neki lehetővé, hogy állandóan Budapesten tartózkodjék. Akkoriban pedig nagy szükség volt rájuk.

Állítása szerint, mint apósának, Bali Mihálynak a segédje 51 kivégzésnél vett részt, egy statáriális halálos ítéletet pedig ő maga hajtott végre. Orvosi bizonyítványa szerint testileg és

szellemileg teljesen egészséges, munkaképes Herman Ádám is. Ezeknek a hóhérségdeknek nevét tekintettel eddigi állásukra, megírhatjuk. Következnek azok, akiknek neve esetleges kellemetlenség elkerülése végett, ha nem kapnák meg a főhőhéri állást, még nem hozható nyilvánosságra.

Sorban következnek egymásután egy 23 esztendő kubikos. Tekintettel arra, hogy kiskoru, pályázatát a királyi ügyesség nem veheti figyelembe.

Egy 26 esztendő vidéki gazdálkodó elmondja pályázati kérvényében, hogy megpályázza a főhőhéri állást, bár még soha sem akasztott, de alkalmasnak tartja magát az állásra.

A pályázók között szerepel három gyűjtőfogházi fegyőr, de csak egyiknek van praktizáló harctéri szolgálata idejéből.

A pályázók között találkozik egy amerikai polgárt. Még a háboru előtt vándorolt ki a magyar, most hazakivándorolt és megpályázza a főhőhéri állást.

Tekintettel arra, hogy külföldi honos az ő pályázata sem vehető figyelembe.

Egy 25 éves vidéki földművesnek szintén nincs praktizáló, de következik egy másik 28 éves vidéki földműves, aki elmondja pályázatában, hogy az orosz harctéren 18 katonai kivégzést hajtott végre.

Egy budapesti 31 esztendő szíjgyártószabász következik ez után, aki kérvényében azzal ajánlja magát, hogy ért a mesterséghez, mert az orosz harctéren három orosz kémet sajátkezileg minden segédlet nélkül akasztott fel.

Egy 22 éves budapesti villamoskalaz azzal ajánlja magát, hogy a háboruban hazumosabb időn keresztül hullaszállító volt.

Mint hullaszállító hadimunkás, — írja a pályázó — hozzáfogtam mindenhez. Nincs a világon semmi, amitől én

HETI STRÓFÁK

Írja: Indián.

Ezt a tréfát egy jó magyar Ismerőstől vettem, S habár egy angol történt Mégis verse szedtem.

Jó izü kis historia Igaz ájris fajta, Leirom, hogy a magyarság Hadd mulasson rajta.

Ez az ájris egy kis plézen Dolgozott a gyárba Kilenc éve egyfolytába Mindig éccakára.

Egy este ugy tíz óraker Bajja lett a gépnek, Javitásig kis pihenőt Engedtek a gépnek

Az ájris meg, hogy a gyártól Nem is lakott messze, Gondolta, hogy haza szalad Vagy egynehány prere.

Megiszik egy csésze kávé visszasiét gyorsan, Törtött a gép, nem keresi Senki majd, hogy hol van.

Ugy is tett és hazaérve Az udvarból látja, Hogy van otthon a miszisznek Egy házibarája.

Mert az ablakon keresztül Jól látta a miszter, Hogy az asszonyt megcsókolta A barát vagy tizazer.

megborzadok vagy irtódom.

Egy 26 éves vidéki lakatosmester következik a sorban Prakszisa nincs még. 26 esztendő löpogaryi munkás a következő ajánkozó, még soha sem akasztott.

Egy vidéki villanygyári fűtő, katonai szolgálata alatt több kivégzést hajtott végre.

Egy 30 esztendő vidéki földműves szintén megírja, hogy még eddig nem hajtott végre kivégzést.

Ezután egy 23 esztendő hentes és meszarossegéd következik. Kiskoru, pályázatát nem veszik figyelembe.

21 esztendő budapesti péksegéd a következő kérvényező. Fiatalkoru, nem vehető figyelembe.

A jelentkezők sorában az utolsók között, de multjára visszatekintve kétségtelenül az első között szerepel egy vidéki 51 esztendő meszaros. A háboru alatt mint rendes katonai hóhérré működött és ötven kötel általi szabályszerű halálos ítéletet hajtott végre.

Egy vidéki uradalmi erdőkezelő pályázati kérvényében elmondja, hogy 38 esztendő és a magyar nyelven kívül beszél németül és angolul, valamint beszéli az összes szláv nyelveket. Hét esztendeig teljesített harctéri szolgálatot, két és fél-évig pedig karhatalmi rendőr volt. Testmagassága — mint írja — 178 centiméter, testsulya 101 kilogram. Többszörös katonai kitüntetésekkel dicsekedhet, a harctéren számtalan esetben akasztott.

Az ügyesség elnöke a husz pályázó közül harmat kijelöl és azokat a főügyesség után az igazságügyminiszter elé terjeszti, azután az igazságügyminiszter nevezi ki a három alkalmasnak látszó pályázó közül a főhőhért.

A kardvívás magyar bajnoka: budapesti fogorvos.

A kardvívás világbajnoka Posta Sándor dr. budapesti fogorvos lett. A címet a párisi világversenynen szerezte meg, ahol minden egyes ellenfelét legyőzte. Posta Sándor 18 esztendeje forgatja a kardot. Van neki rengeteg értékes serlege, érme, amiket versenyeken nyert s amiknek értékét mintegy 300 millió koronára becsüli. A világbajnokság azonban csak áldozatot jelentett számára, de anyagi sikert semmitsem.

JÓ HA TUDJUK, HOGY LEHET A HÜLÉST MEGSZÜNTETNI

Az első lihegő légzésor vegyen be egy jó adag Dr. Caldwell's Syrup Pepsint, izzé ki a felgyülemést és akadályozza meg a hülést.

A Z EMBER betegségei leggyakrabban székrekedéstől és hüléstől erednek. A kettő együttesen a legtöbb esetben idejétlen halált okoz. Ha nincsen szék, akkor hül meg a legkönnyebben, tartsa tehát rendben a beleit.

A tüszentés legtöbb esetben a hülés legelső intő jele. Ne várja, ne remélje, hogy magától fog elmúlni. Vegyen be egy kanálnyi Dr. Caldwell's Syrup Pepsint, mely megtisztítja a beleket a felgyülemelt mérgektől, takarja be magát meleg és a hülést megelőzően eljuttatja. Egy kanálnyi Syrup Pepsint megszüntetheti. Egy jó hashajtóra szükség van a házban. Amióta a Dr. Caldwell's Syrup Pepsin a legkeresettebb, folyékony hashajtó a világon, amelyből 10 millió üveggel adnak el éventek, az emberek többsége ezt részesíti előnyben. Es ez helyesen van így, mert azon 30 év óta, amióta a piacon van, sok ezer embert segített meg azon betegségek ellen, melyek számára készült: székrekedés, epebántalmak, rossz emésztés, gyomorfájás, étvágytalanság, rossz szaga lehellet, láz és hülés. Minden székrekedéssel összefüggő rendellenességet megszüntet. A legmegbízhatóbb, legenyhébb bél kezelés, amit kaphat. — Minden drug storeban kaphatja. Egy adag körülbelül egy centbe kerül.

A Dr. Caldwell's Syrup Pepsin alkotórészei nem képeznek titkot s minden csomagra rá vannak írva; ez egy növényi vegyület, amely egyiptomi szennából, pepsinből és kellemes ízű szőlőből készült és amely altatóktól és ópiumtól mentes. Ép olyan jó hashajtó, mint amilyen ideális családok részére, megbízható, a fiataloknál és határos öregek számára. Határozza el magát és vegyen egy üveggel és ha bármilyen okból várakozásának meg nem felel, pénzt visszakapja.

INGYEN MINTA-SZELVÉNY Igen sokan nagyon helyesen jobb szeretnek valamit kipróbálni, mielőtt megvásárolják. Ezek vágják ki e szelvényt, tűzzék hozzá nevüket és címüket és küldjék el a PEPSIN SYRUP COMPANY, Monticello, Illinois címére és kapni fognak egy minta-üveg Dr. Caldwell's Syrup Pepsint bérmenten ingyen. Ne küldjön bélyeget. Teljesen ingyen kapja.

Kilencezeröttszázhuszonkét magyar hadisír — Cseh-Szlovákiában.

Prágából jelentik: Hivatalos megállapítás szerint a köztársaságban 129,587 hadisír van. — Ezek közül 60,709 sirban bennszülöttek nyugszanak, 19,463 sirban oroszok, 15,176 sirban

jugoszlávok, 14,176 sirban olaszok, 9522 sirban magyarok, 8453 sirban lengyelek, 6851 sirban osztrákok, 534 sirban törökök, 495 sirban ukrájnaik, 267 sirban birodalmi németek, 15 sirban bolgárok, 9 sirban franciák és 2 sirban angolok, illetve amerikaiak. Összesen 1263 sirban ismeretlen nemzetiségű hadilottak nyugszanak.

EREDMÉNYNYEL HIRDETHET A "MAGYAR HIRADÓ"-BAN!

EZREK ÖNÁLLÓSÍTOTTÁK ÖNÖNMAGUKAT NYUGAT-CANADA FARMJAIN

A CANADIAN PACIFIC RAILWAY AJÁNLIJA ÖNNEK UGYANAZON KEDVEZŐ ALKALMAT

NÉGY ÉVIG NINCS FIZETÉSI KÖTELEZETTSÉGE.

A férfiak ezrei megtalálták az egyenes, rövid utat a boldoguláshoz Nyugat-Canadában. Még csak pár éve annak, hogy ők is harcoltak a lesújtó állapotokkal, ami ellen Ön is küzd ma — próbálgatva megélhetésüket biztosítani magas áru, de keveset jövedelmező farmjukon. Életük legjobb alkalmát nyújtottuk nekik s ők kihasználták. Ma már önálló földtulajdonosok s recordtörő termésük már jómódúvá is tette őket. Pedig kezdték jóformán minden töké nélkül, csupán a bátorsággal a kezdethez!

4 évig minden fizetés nélkül — majd 34 év a fizetésre.

Részes lebet Canada rekordtermésében

Önök is lehet az szerencsése, amit azok az emberek élveznek. Mi segítjük a kezdetben részben fás földön, mely és gazdag márgával, amely a termes halmozást fogja eredményezni. Készen van nagy piacokhoz, ahol nagy árt kap mindent, amit termel. Vethet 320 ackert e területből átlag \$12-vel akkerjét s dolgozhat rajta négy évig fizetés nélkül, majd fizeti a vételár 7%-át, a különbözetet — kamat és tőkét — egyenlő évi törlesztésben fizeti 34 évig, ha csak nem akarja kifizetni előbb, amit megtehet. Vannak bizonyos feltételek, de nem lesz gondja bérletdíjjal és kamattal.

Canada 1925. évi terméséi az 1922-ikévit 100,000,000 bushellal. Alberta ezen részen a föld ad 80 bushell akkerenkint. Még sokkal többet mondhatnánk az egyenes éven való kihalásról, az esőzéről, amely szükös idejében jön, a közel fekvő tavakról, folyókról és erdőkről, ahol bőségesen van hal és vad; templomokról és iskolákról. Semmit sem akarunk eltakarni. Valójában addig nem adunk el Önnek földet, amíg meg nem győződött, hogy a fényes jövő legértéte biatálja. Hogy erről bebizonyosodjon különleges vasúti értekezést látogasson el. Tegye meg az utat, legyen része kirándulásban, nézze meg személyesen a földet.

Egy nagy vasút áll a ajánlat mögött.

Ez élete legjobb alkalmá a sikerteljes és önálló élet megvalósításához. Nagy vasúti érdekeltég teszi az ajánlatot s kész, hogy segítse érdemleges farmotthona megvalósításában. Az Ön érdeke, a mi érdekünk. A Canadian Pacific Railway halad e földön keresztül s a szerinti, amint Ön és mások boldogulnak, úgy jelent az nekünk több szállítást.

Felvilágosítás INGYEN, küldje a szelvényt ma

Földmívelési tudásával nagy dolgot vihet véghez Nyugat-Canadában. Határozza el, hogy teljes képet nyer ezen alacsony áru, termékeny földet illetőleg. Minden felvilágosítás ingyen, kötelezettség nélkül. Küldje be ma a szelvényt, hogy feltárhassuk a kiváló tervet minden részleteiben.

M. E. THORNTON, Superintendent of Colonization Dept. B. 45. Canadian Pacific Depot Winnipeg, Man., Canada

Mérsékelt adó Marhaállomány, épületek, felszerelés, és személyes eredmény adómentes. Jó piac Kiváló iskolák Jó utak Szórakozások Templomok

M. E. Thornton, Superintendent of Colonization Dept. B. 45. Canadian Pacific Railway Depot, Winnipeg, Man., Canada. Tisztelt Uram: Kérlek bővebb felvilágosítást The Park Lands of Central Alberta ajánlatot illetőleg.

Név Cím Város Állam

Hirek az elhagyott hazából

BORSOD MEGYE

Táncokban lötték le a legszebb leányát. Jákó István kikapós legény volt Mezőcséden. Bolondultak is érte a leányok, de neki meg volt már a szíve választottja. Ferenci Máriaért, a falu legszebb leányáért lánogolt és ezt egy fonóka monon akarta megmondani a leánynak. Nem tudta, hogy azt egy másik legény fele viszi érte. A fonókában a leány — de szokás szerint — földre dobta orsóját. Lássuk, ki meri felvenni? Az ügyes legény csókot kap az orsójától. A leány szerelme és Jákó István egyszerre kaptak az orsó után, de Jákó vette fel és követelte a szobát. A leány visszautasította a támadást és a másik leányt kerestek védelmet. A szerelmében csalódott legény erre revolvert rántott elő és négyeser egymásután rálőtt a leányra. Két lövés a szívet furta át. Ferenci Mária, aki holtan esett a vetélytárs karjaiba. Jákó beszállították a miskolci ügyességi fogházába. A vizsgálóbíró előtt mindent bevallott.

CSONGRAD MEGYE

Meggyilkolták az anyjukat. Február elején történt, hogy Csongradon egy hetven év körüli asszony hulláját fogták ki a Tiszából. Vizsgálat során kiderült, hogy az öreg asszonyt mérgeggel tették el láb alól. Aonnal megindították a vizsgálatot, amely most eredményteljesen végződött. Megállapították ugyanis, hogy az öregasszonyt leánya, Bukovitsky Jánosné ölte meg kiskorú leányának a segítségével és ketten együttesen talicskába gyomöszölyve vitték le a Tisza partjára. Mind a ket-

ten beismerték a bűncselekményt. A gyilkos asszony két hozzátartozója is bevallotta, hogy segítettek a bűncselekmény palástolásában. Érdekes, hogy az öregasszony férje, aki korábban halt meg, szintén gyanús körülmények között hunyt el. Most ebben az irányban is kiterjesztették a nyomozást.

BACS MEGYE.

Egy szerb csendőr kiirtással fenyegetett meg egy magyar szerkesztőjét. Szabadkáról írják: Anisics szerb csendőrmester letartóztatta Diósi Gábor magyar újságíró és az orszobába kísérve, véresre verte. Végül, mikor súlyosan megsebesülve kieresztette, felkérte, mondja meg a szabadkai Hírlap szerkesztőjének, hogy valamennyiüket "ki fogja irtani."

PEST MEGYE

Médiummal kerestek egy eltűnt kereskedőt. Kardos Bélának, a fővárosban eltűnt miskolci kereskedőnek ügyében minap megjelent a főkapitányságon dr. Kardos Géza aradi orvos. Földes Rózi aradi lány és egy Bing nevű hipnotizőr kíséretében. Előadták Radochay rendőrkapitánynak, hogy egyenesen Aradról jönnek, mert Földes Rózi, akit kitűnő médiumnak tartanak, megálmodta, hogy az eltűnt kereskedőt Budapestre keletre, egy magányos házban tartják fogva. A bejelentés bizonyításaképpen, a rendőrkapitány szobája mellett levő fülkében, a hipnotizőr csakugyan elaltatta az aradi leányt, aki alomba merülten előadta, hogy látja Kardos Bélát az eltűnés idejében. Sötétben, házak kö-

zött robot, egy autóban, fahíjon át, amely alatt víz csörgedez. Átja a házat is, amelyben fogvatartják, a számát nem tudja mellette az országutat látja és villamossíneket. Az előadásból arra következtek, hogy az a bizonyos ház Cinkotán van. A médium felbresztése után a családtagok megkérték a kapitányt, hogy indítsa nyomozást a médium álma nyomában. Radochay rendőrkapitány azonban kijelentette, hogy nem hisz a spiritizmusban s nem hajlandó spirituális eredmények alapján a nyomozást ebben az irányban folytatni. A családtagok ismételt kérésére azután azután mégis elrendelte, hogy Molnár György detektívfelügyelő két detektív kíséretében valamint az egész spiritizmatársasággal Cinkotára menjen, hogy ott az álomban látott bizonyos házat és benne az eltűnt kereskedőt esetleg megtalálja. Késő éjszakáig várták érdeklődéssel a főkapitányságon, hogy a detektívek visszatérjenek. Ez azonban nem történt meg és most még kevésbé hisznek a médium álmaiban.

TORONTAL MEGYE

A pancsovai főkapitány egy koresmában leszurta haragosát. Beeskerekről jelentik: A beeskereki törvényszék tárgyalta Szrsztics Milán pancsovai rendőrfőkapitány bűnyűjét, aki a múlt évben egy koresmai veselkedés alkalmával leszurta egyik haragosát. Szrsztics elmondta a bíróság előtt, hogy eredetileg mázolósegéd volt, de a szerb és a megszállás után Pancsova rendőrkapitányává neveztek ki. A bíróság Szrszticsot, ki a gyilkosság elkövetésekor részeg volt, két és fél évi fegyházra ítélte.

FEJÉR MEGYE.

Honfoglalás kori sírokat akadtak Szekesfehérvárott. Az itteni evangélikus temető közelében egy dombon csontvázakra és régi ékszerekre akadtak. Marosi Arnold muzeumi igazgató a hír vétele után kiszállt a helyszínre s ott megállapította, hogy a kérdéses helyen a tizedik és tizenegyedik században temető volt. A dombon dolgozó kubikosok már eddig is több értékes régi tárgyat ástak ki és adták át a szekesfehérvári muzeumnak. Legezősör egy kis felföld alakú fémszöglet találtak, majd egy négyélű bronz nyakpérecet és egy gerzesdes diszté-sübronzgyűrűt emeltek ki. Valamennyi tárgy a tizenegyedik, illetve tizenkettedik század díszítésmódját viseli magán. A muzeumi igazgató feltevéseit a sós-tói császár is megerősítette, aki elmondta, hogy már évekkel ezelőtt ezen a helyen több régi csontvázat találtak.

MAROS-TORDA MEGYE

Öngyilkos lett, mert eladta a családi kriptát. Tordáról írják. Különös ok miatt követte el öngyilkosságát Terney Ferenc jómódú kereskedő, aki másfél évvel ezelőtt eladta a református temetőben levő családi sírboltját. Szerződésben kötelezte magát arra, hogy a kriptát kiüríteti. Később elszégyelte a dolgot és szívesen fizetett volna kártérítést, de a szerződés fél ragaszkodott a megegyezéshez és porre vitte a dolgot. A bíróság kötelezte Terneyt a kriptá kiürítésére, ami egy bizottság jelenlétében meg is történt. Terney levelet írt, melyben bocsánatot kért halottai szellemétől, aztán kötelet tett a nyakára. De mielőtt rábukkanhatott volna, a szerencsétlen embelet föléltette magát. A lövés zajára a szomszédok elősiettek és még életben volt, amikor elválták a kötelet.

BÁRMILYEN NYOMTATVÁNYRA VAN SZÜKSÉGE
küldje rendelését erre a címre:

MAGYAR HIRADÓ

4808 SECOND AVE.

PITTSBURGH, PA.

Mindenféle nyomtatványokat, ugymint
**ALAPSZABÁLYOKAT,
DISZOKMÁNYOKAT,
LEVÉLPAPIROKAT,
BORITÉKOKAT,
PLAKÁTOKAT,
BELÉPTI JEGYEKET,**
stb. stb. a LEGOLCSÓBBAN, LEGSZEBBEN
és LEGGYORSABBAN készítünk el.

Ha valamely egyet vagy ifjuság bált vagy pikniket rendez s a szükséges nyomtatványokat nálunk rendel meg egy a mulatságot TELJESEN INGYEN HIRDETJÜK A MULATSÁGOK NAPTÁRA című népszerű rovatunkban.

Kérjük az egyleteket és az amerikai magyarságot, hogy forduljanak hozzánk teljes bizalommal és biztosítjuk őket, hogy a legjobbat és legszebbet kapják.

Gyors, pontos és lelkiismeretes kiszolgálás mindenki részére

VIDÉKI MEGRENDELÉSEKET GYORSAN, PONTOSAN ÉS A LEGNAGYOBB MEGELÉGEDÉSRE SZÁLLITUNK.

— Bizsike is vagyok né? — mondtam elpirulva, mint az iskolás gyermek.
— Meleg pillanattal halálra meg a kiféltésemet és aztán egyszerre csak azt kérdezte tőlem: — Mi történt a nagy börtöndömlél, Bracebörldige ur? Elküldte ön a feladóvevényt, amit kértam a Grand Hotelbe?
— Azt hiszem, hogy arcom különös kifejezést öltetett, mert látható aggodalommal kérdezte: — Remélhetőleg a börtönd nem kallódott el és Charles Crossban van a pályaudvaron biztos őrizet alatt?
— A kritikus pillanatot it volt, a további titkolózás céltalannak ítélték.

— Mitán ön tovább folytatja utazását, én váhán újabb, meg rem váro vesztől évezetől tüze, elhagytam a pályaudvart és az utam egy rendőrhöz fordultam felvilágosításért, hogy hol kaphatnék kocsit, amelyik Fieuhim-ba vittne el, a fővárosban fekvő egyik városkára. Nehány óra alatt megérkeztem Fieuhim-ba. Ottan az első reggel volt nálam Amiensbe utaztam és novembereml maradtam egész mostanáig. Három nappal ezelőtt hírtl hozták, hogy minden vesztől nekül tovább folytat-hatom utamat Londonba. Most ime itt vagyok és amint látja, első utam önhöz vezetett.

— Tökéletesen, — válaszoltam. — Most már világos elöttem minden. Képelem minő félelem foghatta el önt akkor.
— Mitán ön tovább folytatja utazását, én váhán újabb, meg rem váro vesztől évezetől tüze, elhagytam a pályaudvart és az utam egy rendőrhöz fordultam felvilágosításért, hogy hol kaphatnék kocsit, amelyik Fieuhim-ba vittne el, a fővárosban fekvő egyik városkára. Nehány óra alatt megérkeztem Fieuhim-ba. Ottan az első reggel volt nálam Amiensbe utaztam és novembereml maradtam egész mostanáig. Három nappal ezelőtt hírtl hozták, hogy minden vesztől nekül tovább folytat-hatom utamat Londonba. Most ime itt vagyok és amint látja, első utam önhöz vezetett.

— 124 —

— Alaposa okai voltak erre a leánynak, — vettemet közbe.
— Ez a némbre, — folytatta a báróné magá-hól kikéltlen. — Ha nem kaptam volna meg a táviratot Calaisban, milyen helyzetbe kerültem volna Charles Crossban, midőn a börtöndöt felhívtot-ták! Pokoli módon főzték ki ezt az aljas dolgot Susanne és a cinkostarsa. Biztosan letartóztatták volna.
— Végtelen örülök, hogy megkímélhettem önt ettől a megaláztatástól, — mondtam a bárónénak olyan hangon, amely a vért ismét az arcába hajlítottta.
— Egy pillanatra találkozott a tekintetünk. Olyas-mit vétem felfedezni pillantásában, ami kellemes érzést váltott ki bennem. Hirtelen lesütötte a szemét és halkán mormolta maga elé: — Ezt nem fogom elfelejteni.
— Ez a pár szöz tulvilági kéjjel töltötte el egész valómát és ezerszeresen kárpótolva éreztem magam az utóbbi tíz nap minden szenvedéséért.
— Folytatta tovább, — én azt hiszem, hogy a fiatal-embert a szobámba csalták, ott kirabolták és meggyilkolták.
— A rendőri nyomozás semmi olyan adatot nem talált, amely azt bizonyította volna, hogy csak ugyan ott gyilkolták meg, — mondtam a bárónénak, — de azért nem tartom kizártnak. Hogy esel-hez folyamodtunk, arra irásos bizonyítékom van. Ön bizonyára jól ismeri a leány irását?
— Nagyon jól.
— Anyujórttam Susanne levelet. Utálattal dobta az asztalra a levelet, amint végigolvasta.
— Nyomorult féreg! — kiáltott fel dühösen. — Bizonyosan ellopta a gyémánt nyakéket és az ékszeresimet, azoknál a börtönd egész tartalmát.

— 121 —

— Anyra elfogódott voltam, hogy alig tudtam értelmesen elmondani, milyen boldogság ez és mennyire el vagyok ragadtatva.
— Ön nagyon szerettemélő! — felelte. — Nyiltn megvalom, hogy félttem eljönni és a szí-ven valósággal kalapált, amikor a leposón felfelé jöttem. Azt gondoltam ugyanis, hogy ön borzasz-tóan haragudhat réim.
— En öntre haragudni? — kiáltottam fel, egy pillanat alatt elfeledve azt az átkozott históriát a Saratorja-börtönddel. — Hogyan gondolhat felőlem ilyenmit?
— Mivel a legutóbbi találkozásunknál olyan esemény viselkedtem önnel szemben.
— Ön, velem szemben? — tiltakoztam növekvő hévvel.
— Igen, — válaszolta. — A legudvariánabb módon hagytam önt el Calaisban. Mit gondolhatott felőlem?
— Hogy mit gondoltam? Nagyon sajnáltam természetesen, hogy kellemes utitársnómól meg kell válnom, de észrevettem, hogy valami komoly dolog történhetett, ami önt nagyon nyugtalanította.
— Nagyon kedves, hogy mentgeti eljárásomat. De ha elgondolom, hogy mennyire megterheltem önt azzal az óriási börtönddel, csak úgy róhatom le a keltőlépeken a hálaamat, hogy mindent elmondok, ami akkor éjjel történt. Előbb még magamról is el kell mondanom egyet-mást, mert joga van hozzá, hogy megismerjen.
— Anyam francia nő volt, az atyám olyan orosz főnemesi családból származott, akik a Románovokat, elég balgaon ugyan, csak egyszerű parvenü családnak tekintették.
— Egy bátyám él még, aki a pétervári udvarnál nagy kegyben áll és egy idősebb nővérem az Ors-

— Nos, kedves báróné, — mondtam elég nyugodt hangon, — midőn a vízvizsgálatnál felhívtot-ták a börtöndöt, semmit sem találtak a felsorolt tárgyakból benne.
— Akkor meglopták! — szólít lődten. — A kornomán jelenlétemben csomagolt be mindent a börtöndbe. Hogy történetelt az mégis?
— Ah, — szóltam jelentőségteljesen, — ez oly titok, amelynek nyitját kétfőnknek, önnék és nekem meg kell találnunk. Szabad azonban még egy-néhány kérdést intéznem önhöz báróné?
— Szavaim láthatólag meglepték, mert arca egészen elhalványodott.
— Kérdezzen, amit akar, — Válaszolta, de hangja félszességet ártul el.
— Nos tehát, — kezdem kérdéseimet, — találkozott ön Párisban egy fiatalemberrel, aki ugyan azt a nevet viselte, amit én?
— Igen, — válaszolta ószintén. — Midőn a négyjegyűt olvastam, csodálkoztam is a név hasonlóségán, de csak véletlenséggel tartottam az az.
— Az a fiatalember, — folytattam, — az im-kácósem volt és okon van arra a fellelése, hogy önt báróné, hon épen kiválóan ügyességűkkel hármosa el a Grand Hotelben.

— 125 —

— Alaposa okai voltak erre a leánynak, — vettemet közbe.
— Ez a némbre, — folytatta a báróné magá-hól kikéltlen. — Ha nem kaptam volna meg a táviratot Calaisban, milyen helyzetbe kerültem volna Charles Crossban, midőn a börtöndöt felhívtot-ták! Pokoli módon főzték ki ezt az aljas dolgot Susanne és a cinkostarsa. Biztosan letartóztatták volna.
— Végtelen örülök, hogy megkímélhettem önt ettől a megaláztatástól, — mondtam a bárónénak olyan hangon, amely a vért ismét az arcába hajlítottta.
— Egy pillanatra találkozott a tekintetünk. Olyas-mit vétem felfedezni pillantásában, ami kellemes érzést váltott ki bennem. Hirtelen lesütötte a szemét és halkán mormolta maga elé: — Ezt nem fogom elfelejteni.
— Ez a pár szöz tulvilági kéjjel töltötte el egész valómát és ezerszeresen kárpótolva éreztem magam az utóbbi tíz nap minden szenvedéséért.
— Folytatta tovább, — én azt hiszem, hogy a fiatal-embert a szobámba csalták, ott kirabolták és meggyilkolták.
— A rendőri nyomozás semmi olyan adatot nem talált, amely azt bizonyította volna, hogy csak ugyan ott gyilkolták meg, — mondtam a bárónénak, — de azért nem tartom kizártnak. Hogy esel-hez folyamodtunk, arra irásos bizonyítékom van. Ön bizonyára jól ismeri a leány irását?
— Nagyon jól.
— Anyujórttam Susanne levelet. Utálattal dobta az asztalra a levelet, amint végigolvasta.
— Nyomorult féreg! — kiáltott fel dühösen. — Bizonyosan ellopta a gyémánt nyakéket és az ékszeresimet, azoknál a börtönd egész tartalmát.

— Anyra elfogódott voltam, hogy alig tudtam értelmesen elmondani, milyen boldogság ez és mennyire el vagyok ragadtatva.
— Ön nagyon szerettemélő! — felelte. — Nyiltn megvalom, hogy félttem eljönni és a szí-ven valósággal kalapált, amikor a leposón felfelé jöttem. Azt gondoltam ugyanis, hogy ön borzasz-tóan haragudhat réim.
— En öntre haragudni? — kiáltottam fel, egy pillanat alatt elfeledve azt az átkozott históriát a Saratorja-börtönddel. — Hogyan gondolhat felőlem ilyenmit?
— Mivel a legutóbbi találkozásunknál olyan esemény viselkedtem önnel szemben.
— Ön, velem szemben? — tiltakoztam növekvő hévvel.
— Igen, — válaszolta. — A legudvariánabb módon hagytam önt el Calaisban. Mit gondolhatott felőlem?
— Hogy mit gondoltam? Nagyon sajnáltam természetesen, hogy kellemes utitársnómól meg kell válnom, de észrevettem, hogy valami komoly dolog történhetett, ami önt nagyon nyugtalanította.
— Nagyon kedves, hogy mentgeti eljárásomat. De ha elgondolom, hogy mennyire megterheltem önt azzal az óriási börtönddel, csak úgy róhatom le a keltőlépeken a hálaamat, hogy mindent elmondok, ami akkor éjjel történt. Előbb még magamról is el kell mondanom egyet-mást, mert joga van hozzá, hogy megismerjen.
— Anyam francia nő volt, az atyám olyan orosz főnemesi családból származott, akik a Románovokat, elég balgaon ugyan, csak egyszerű parvenü családnak tekintették.
— Egy bátyám él még, aki a pétervári udvarnál nagy kegyben áll és egy idősebb nővérem az Ors-

— Nos, kedves báróné, — mondtam elég nyugodt hangon, — midőn a vízvizsgálatnál felhívtot-ták a börtöndöt, semmit sem találtak a felsorolt tárgyakból benne.
— Akkor meglopták! — szólít lődten. — A kornomán jelenlétemben csomagolt be mindent a börtöndbe. Hogy történetelt az mégis?
— Ah, — szóltam jelentőségteljesen, — ez oly titok, amelynek nyitját kétfőnknek, önnék és nekem meg kell találnunk. Szabad azonban még egy-néhány kérdést intéznem önhöz báróné?
— Szavaim láthatólag meglepték, mert arca egészen elhalványodott.
— Kérdezzen, amit akar, — Válaszolta, de hangja félszességet ártul el.
— Nos tehát, — kezdem kérdéseimet, — találkozott ön Párisban egy fiatalemberrel, aki ugyan azt a nevet viselte, amit én?
— Igen, — válaszolta ószintén. — Midőn a négyjegyűt olvastam, csodálkoztam is a név hasonlóségán, de csak véletlenséggel tartottam az az.
— Az a fiatalember, — folytattam, — az im-kácósem volt és okon van arra a fellelése, hogy önt báróné, hon épen kiválóan ügyességűkkel hármosa el a Grand Hotelben.

hajójegyek
RE
jebb
BURGON AT a
nyelmos harmadik
BERKOWITZ sas-
an indulo S. S.
nyoi az uttal járó
S. LEVIATHAN
S. S. GEORGE
jön címünkre:
INES
ity.
L. PA.
Board.
ZÁSI JEGY
TOTT ÁRBAN
AMERICAN LINES
SERVICE
AMERICAN LINE
HAPAG
\$192.50
mi
nyújtunk az óha-
szállított harmad
jegyek. Utá-
vonaton utazni
teljes helyekre, ta-
körében.
visszatérő ideg-
nek a kvitáló.
bizonyos idején.
délre a más utá-
a helyi újsághoz,
ajánlati címre:
Americar. Lines
ay New York
ORSZÁGBA
AD OSZTÁLYU KÖR-
DAPESTRE. \$192.50-
HAJÓ SZERINT.
Az Egyesült Álla-
sokra megemelt.
egy évre ter-
tősen hazajá-
hossz az Egye-
nélkül, hogy a
se.
dál hajóink, be-
ESTIC, a világ
jót az OLYM-
PITTSBURGH,
utazást bír-
burg, Antwerpen
jól néhány hajó,
madik osztály
négy és hat
kán leznek el-
em, kitűnő kon-
lánság.
a helyi újsá-
k.
TAR LINE
AR LINE
Union Trust Building
Arch, Pa.
GERMAN
BYD
ZÁSI JEGY
TOTT ÁRBAN
ORSZÁGBA
ERESZTUL
visszatérő ide-
nek akadály.
vagy helyi újsá-
k.
Rinaldini
ablóvezér élet-
dás kalandjai,
és halála.
nagy regény
tetben.
ára \$2.50.
radó előfizet-
akár újak —
DOLLÁR
árért kapják
kötetet.
lapunknak:
HIRADÓ
ND AVE.
GH, PA.
adó"-ra?

HAYNAU, AZ ARADI VÉRTANUK HŐHÉRA MAGYAR BIRTOKÁNAK SORSA

A földbirtokreform visszaadja a "bresciai hőhér" vérdíjának egy részét. — Haynau, mint magyar földbirtokos. — A nagyéczi hitbizomány volt a jutalom az aradi vértanukért.

Szürke iratsomókból élénk mered egy név, amely több mint egy esztendőig tartotta rettegésben a magyar nemzetet. A név, amely a szomorú és rémes múlt ködéből egy földbirtokreform tárgyalás során elébünk került: *Julius Haynau neve*...

A megesonkított Szatmármegyében, közel a határhoz, ugyan is szintén megindult a megváltási eljárás egy több mint ezerholdas birtok ellen.

E birtokmegváltási per nyomán keserű és véres emlékek rajzanak élénk. Hiszen Haynau Gyula birtokos volt. Ez a név gyászosan került bele a magyar nemzet történetébe. A szabadságharc vértanúinak hőhéra volt a szatmármegyei Nagyéczi község határában létesített hitbizomány birtokosa és a magyar földet, amelyre elmozdítása után, 1850-ben a gyűlölt generális visszavonult gazdálkodni, a magyar nemzet vérdíjából szerezte.

A szabadságharc leverése után Julius Haynau, aki már lombardiai véres működéseért megkapta a bresciai hőnémet, 400,000 forintot kapott tiszteletdíjjal az osztrák császártól Magyarország legázsolásáért, a magyar nép szabadságküzdelmének vérfolyásáért, a nemzet legjobbjainak legyilkolásáért. Pedig tudjuk, hogy hiába volt Haynau minden kegyetlenkedése, az orosz cár segítségével az osztrákok nem lehettek volna urra a magyar nemzetet. Pedig Haynau ellenezte az orosz beavatkozást. Arról akarta meggyőzni császárt, hogy Ausztriának kell legyőznie a magya-

rokat, ott kell hogy fetrengjen a magyar nemzet Ausztria lábainál.

De hiába volt minden ellenvetése. Ferenc József tudta és szerezte, hogy Ausztria sohasem lesz képes egyedül megbirkózni a magyar nép hősiességével, hogy diadalmas seregeink elől megszabadulnak az osztrák csapatok. Így tehát hiába volt más véleménye Haynaunak, orosz segítséget megkérték és így lezárult a magyar nemzet.

Haynau azonban 1850 júliusában elmozdított, nyugdíjba ment és a kapott 400,000 forintnyi vérdíjából a szatmármegyei Nagyéczi község határában vásárolt magának birtokot és pedig azért itt, hogy keserűségét az osztrákokkal szemben így is kimutassa. Haynau természetesen egy szót sem tudott magyarul, amikor magyar birtokos lett. Hőhéri megbízása előtt talán nem is járt nálunk. Tipikus osztrák katona volt, akinek származása nem minden érdekesség nélkül való.

I. Vilmos hesseni választófejedelem törvénytelen szülőtte volt. A választófejedelemnek Ritter Róza színesnővel való viszonyából származott a magyar nemzet hőhéra. Kasselben született 1786 októberében. A szabadságharcot megelőzőleg már 1847-ben Temesvárott hadtestparancsnoki minőségben szolgált és innen ment nyugdíjba az osztrák generálisok pihenőhelyére Grába. A magyar szabadságküzdelmek alatt ismét reaktiválták, mert a neki szánt részére az osztrák kamarától teljesen alkalmasnak találta

Haynaut, aki a szabadságharc előtt Londonban járt különleges megbízatással. Brüsszelben kellemetlen kalandja is volt, ami úgy látszik még alkalmasabbá tette magyarországi szerepére. Asszonyokat botogatott meg, mire egy csapat sörfőzőmunkás megtorlásul elverte az asszonyokkal kegyetlenkedő generálist. Ezzel a minősítéssel kapta magyarországi megbízatását, hol működését mindvégig kegyetlenkedések jelzik, még magyar asszonyokkal szemben is.

Amikor a nagyéczi birtokot átvette, magyar ruhát, rímás csizmát, pörge kalapot öltött magára és azt hitte, hogy ez a külső átalakulás elfeledtetni mind azt a véres cselekedetet, a borsalmakat, amelyek működése nyomán keletkeztek.

Minden törekvése az volt, hogy befogadják a magyar urtársaságba. Ez az igyekezete azonban a magyar urak természetesen ridegségén, majdnem teljesen kudarcot vallott. Egy-két környékbeli egyén kivételével, senki sem volt hajlandó felvenni a társadalmi érintkezést a nagyéczi új földesurral. Haynau neve nyomán a magyar lelkében átok és gyűlölet tanyázott és a nagyéczi birtokot messze elkerülték a magyarok.

1853-ban próbálta magát még egyszer reaktiválni az aradi vértanuk hőhéra. Akkor történt ez, amikor egy örült szabólegény merényletet akart elkövetni Ferenc József ellen. Haynau az örült egyén merényletkísérlete mögött magyar összekülvést látott és sietve felajánlotta szolgálatait a császárnak. Magyarország megrendszabályozására az összekülvést elfojtására. De Ferenc József nem kért többé Haynau hőhészolgálatából. — Hogy mit történt az audiencián Haynau és a császár között, azt nem tudhatjuk de az bizonyos, hogy 1853 március hó 14-én, hogy az audiencia után Haynau szíveszhűdést kapott és meg is halt. Egy nemzet gyűlölete, átka

kísérte sírjába s odafenn, a legmagasabb bírót előtt, bizonyára felelnie kellett a tizenhárom aradi vértanuért és a hazájuk önfeláldozó szeretetében bűnös magyarországi szerepéért...

S a földbirtokreform törvény megalkotása után, a magyar nemzet vérdíjából vásárolt nagyéczi birtok megváltása iránt, a földbirtokreform törvény alapján keresetet adtak be Szász István és társai... Akik bizonyára magyarok és minstele nek... Akik verejtékes munkájukkal tartják ezt az édes anyaföldet, amelyből Haynauak jutott, de nekik nem...

Az Országos Földbirtok rendező Bizottság ítéletet is hozott már egyszer és kimondta, hogy a több mint 1000 holdas birtokból 260 katasztrális holdat megvált.

A hitbizomány jelenlegi ura Haynau Gyula báró, aki Jugoszláviában lakik. Haynau nem nyugodott bele az ítéletbe s így a nagyéczi birtok végleges kielégítése még nem történt meg. De a törvény törvény és az egyformán kötelező mindenkire, még Haynau örökösére is...

A népfőlkelő fegyvere.
A háboru alatt Peryne Ambrus uram lecsüggesztett fővel tért haza a községhez. — Hát neked mi bajod, hogy úgy jársz, mintha az orrod vére folyna? — kérdi a felesége. — Éppen most tudtam meg, hogy el kell mennem népfőlkelőnek. — Na, hiszen szép katona lesz belőled, — csufolódott az asszony. — Hát aztán mivel fogsz harcolni? — Puskával, karddal... — Igen ám, de hátha nem jut már fegyver neked? Mivel fogsz harcolni? — csufolódik tovább az oldalborda. — Mivel? Hát a te nyelvvel, lelkem! — pattant ki Peryne Ambrusból az igazság. — Ez elől bizonyosan megretírnak a muszkák.

Magyarországba - vissza

PÉNZKÜLDÉSÜNK

kifogástalan, a mai viszonyokhoz képest gyors. Veszély nem fenyegeti, hogy esetleg elvész. Küldünk pénzt a világ minden részébe. Tegyen egy próbát.

HAJÓINKKAL

mehet, jöhet amerre csak tetszik. Legjobb kényelemmel ellátott hajót biztosítunk. Az utazással járó gond legcsekélyebbjét is mentesítjük. Araink olyanok, mint a New York-i főirodáknak.

TANÁCSUNK

és jogügyi segítségünk már sok embert mentett meg az anyagi éésztől. Bár mi sem dolgozatunk ingyen, de biztosítjuk, hogy csekélyen megfizetett segédkezésünk nagy hasznára leaz, akár peres, vagy bármi más bajos ügyben.

Legyen bármi bajban, szükségletben, ne habozzon, látogasson el hozzánk s biztosítjuk, hogy a javát találja.

B. T. TÁRKÁNYI

Pénzküldő, hajójegy és jogügyi irodája.
4808 Second Ave. PITTSBURGH, PA.

Azóta élet- és halála meggy a harc kettőnk között. Ó megsekkadt, hogy engem az első alkalommal megöl és én minden erőmmel azon vagyok, szökn.

Mikor azonban már másodsorú bántott, alkalman nyílt arra, hogy szíven szorint megösszúlhassam magam rája. Titokban irati közt kurtatam és oly trüszös bizonyítékok jutottak így kezembe, amelyek világosan elárulták, hogy bele van keverve a cár elleni összeesküvésbe. Ezeket az iratok személyesen adtam át a cárnak. A férjem még idejében meg tudott mindent és egy házisál hián ugyan, de még is megmenekült a szibériai szám-tüzésztől, amennyiben sikerült neki a határon átszökn.

Mikor azonban már másodsorú bántott, alkalman nyílt arra, hogy szíven szorint megösszúlhassam magam rája. Titokban irati közt kurtatam és oly trüszös bizonyítékok jutottak így kezembe, amelyek világosan elárulták, hogy bele van keverve a cár elleni összeesküvésbe. Ezeket az iratok személyesen adtam át a cárnak. A férjem még idejében meg tudott mindent és egy házisál hián ugyan, de még is megmenekült a szibériai szám-tüzésztől, amennyiben sikerült neki a határon átszökn.

lyarend zárdaáján tölti napjait. Amiensben. Slavinsky báró régi nemesi lengyel családból származik; midőn feleségül vette, a pétervári kultúrminiszteriumban felelősségteljes állást töltött be. Házaságunk elejétől fogva gyötrelmes élet volt. Soha még két ember annyira össze nem illett, mint mi ketlen. Már az esküvőnk napján összevesztünk és hat hónap alatt kétszer megvert.

— A szörnyeteg! — kiáltottam felháborodva. — Bár jobban ebszántam volna vele akkor Baden-Badenben.

— Oh, az ön segítségével nélkül ugysem menekültem volna meg akkor, — szót lemondó hangon a báróné. — Hiszen állandóan azt tervezte, hogy egyszer csak meg fog gyilkolni. Azt sem tudom, mivel rohatom le halámat ön iránt. Talán lesz rá alkalman és akkor semmi esetre sem fogom elfelejteni azt, hogy mivel tartozom önnek Bracsbirtok ur. Nem, nem, — tiltakozott, amikor félbe akartam szakítani beszédében. — egy szót sem! Ne felejtse el, amit önnek mondtam.

— Ez így is van, — mondta a báróné, — Egy-egy kis bolond volt és viselkedése már annyira kellemetlenül vált, hogy utoljára is magamhoz hívtattam és alaposan megmondtam neki a véleményemet.

— Aztán találkoztam vele ismét?

— Nem, sohasem láttam többé azóta.

— Még a Londonba utazása előtti estén sem?

— Nem, mondtam már önnek, — válaszolta türelmetlenül hangon, — hogy azt az estét a nagytűz és a névénem társaságában töltöttem?

— Tehát ön nem is bíza meg a komornáját, hogy írjon a fiatalembernek és hívja meg estére magához?

— Felháborodás villant meg a szemében és felugrott a székről. — Ez már sok! — kiáltotta. — Ezt nem vártam volna öntől Bracebridge ur! Hogy mer ön tolem ilyesmit kérdezeni!

— Ezt a feleletet vártam öntől, — jelentettem ki, mindvégig megörzve a hidegvéremet, — de épen ezért, legnagyobb sajnálatomra, kénytelen vagyok tudomására hozni azt, hogy az ön börtönjében, minél felnyitották, nem volt semmi nyágyé, mint unofücsösem — holtteste.

— Egy pillanatig rémülten merészlette reám szemét, aztán megtántorodott és végigzuhanat volna a földön, ha fel nem fogom.

hogy őt az orosz hatóságoknak minél előbb kiszolgáltassam.

A szívem erősebben vert e szavakra. Tudtam, hogy a báró Londonban van és emélfogva módomban lenne a bárónét célja elérésében hathatólag támogatni. De ez csak muló gondolat volt és azonnal el is felejttem, amint a báróné tovább folytatta a beszédjét: — Csakhamar kitudódott, hogy Slavinsky Párisba menekült és az orosz kormány közléseire a francia köztársaság kutasította őt Franciaországból. Azt hiszem, hogy az utóbbi évben Amerikában tartózkodott, de azért állandó érintkezésben van most is az orosz forradalmi körökkel.

Baden-Badeni találkozásunkból következtethető, hogy Amerikába való elutazása előtt rövid ideig Németországban tartózkodott. A borzasztó ijedség után, amely akkor elfogott, azonnal elutaztam a nagynénémhez, aki Párisban lakik. Nála láttam és csak néhány héttel ezelőtt költöztem át a Grand Hotelbe, magánokok miatt. Hogy röviden elmondjam még a többi: néhány nappal azelőtt, hogy önnel a vonaton találkoztam, levelet kaptam egykori angol nevelőmtől, amelyben tudósít, hogy tekintélyes vagyon örökölt és rendkívül örülne, ha meglátogatnám őt Londonban.

A meghívást elfogadtam. Az elutazásom előtti estét nagynénémnél töltöttem. Nővérem is megérkezett Amiensből és akkor este értem jött a Grand Hotelbe. Együtt mentünk nagynénémnek a rue Vaumneau-n levő lakására. Ott találkoztam az orosz követéssel, titkárával és tőle hallottam, hogy az egyik úgynöke egy férfit látott az utcán a minap, aki nagyon hasonlított a férjemre. Mivel a követéségi titkár tréfásan adta elő a dolgot, nem is törődtem többet vele. A következő este,

Rózsás pír borította el az arcát. — Boldog vagyok, nagyon boldog, — ismételte halk hangon és szelíden kibontakozott a karjainból.

— És aztán mi történt tovább? — kérdezte feszült kíváncsisággal. — letartóztatott önt?

— Az elkerülhetetlen volt. Két napig ültem a Bow Streeten, aztán szabadlátra helyeztek.

— Tehát még jutalmat is kapott a szívessegért! — kiáltott fel a báróné, szinte magánnyelven. — Megbocsáthatja ön ezt nekem valaha? Minő remes eseti! De ki követhette el ezt a kegyetlenséget? Meg vagyok dermedve a remüléttől, szinte értetelen előttem minden. De hát hogy történhetett? Talán tud ön valamit?

— Hm, — válaszoltam megnagyvartó mosollyal, — sokat gondolkoztam az eseten. Valamit épen tudok, még többet találok ki eddig és remélem, hogy az ön segítségével meg is oldom ezt a rejtelmes esetet. Mindent elmondok önnek báróné, úgy, amint történt.

Röviden elbeszéltem az utolsó hét eseményeit, anélkül, hogy a férjét megemlítettem volna és azt is elhagytam a tudósításomból, hogy az ő neve mi-ként szerepelt az esetek kapcsolataiban.

Feszült figyelemmel kísérté szavainak.

— Biztosan az a haszonlatlan Susanne rejtőzik a dolog mögött, — szót magától kikelte a báróné, midőn befertem elölsődsőmöt.

— Kétségtelenül, — válaszoltam. — Meddig volt a leány az ön szolgálatában?

— Körülbelül két hónapig. Egyféleképpen becsültesnek és szorgalmasnak látszott, de csakhamar észrevettem, hogy nagyon hü és feleségül tervézte van. Ezért nem is igen bántam, hogy nem akart Londonba jönni velem.

Röviden elbeszéltem az utolsó hét eseményeit, anélkül, hogy a férjét megemlítettem volna és azt is elhagytam a tudósításomból, hogy az ő neve mi-ként szerepelt az esetek kapcsolataiban.

Feszült figyelemmel kísérté szavainak.

— Biztosan az a haszonlatlan Susanne rejtőzik a dolog mögött, — szót magától kikelte a báróné, midőn befertem elölsődsőmöt.

— Kétségtelenül, — válaszoltam. — Meddig volt a leány az ön szolgálatában?

— Körülbelül két hónapig. Egyféleképpen becsültesnek és szorgalmasnak látszott, de csakhamar észrevettem, hogy nagyon hü és feleségül tervézte van. Ezért nem is igen bántam, hogy nem akart Londonba jönni velem.

Rózsás pír borította el az arcát. — Boldog vagyok, nagyon boldog, — ismételte halk hangon és szelíden kibontakozott a karjainból.

— És aztán mi történt tovább? — kérdezte feszült kíváncsisággal. — letartóztatott önt?

— Az elkerülhetetlen volt. Két napig ültem a Bow Streeten, aztán szabadlátra helyeztek.

— Tehát még jutalmat is kapott a szívessegért! — kiáltott fel a báróné, szinte magánnyelven. — Megbocsáthatja ön ezt nekem valaha? Minő remes eseti! De ki követhette el ezt a kegyetlenséget? Meg vagyok dermedve a remüléttől, szinte értetelen előttem minden. De hát hogy történhetett? Talán tud ön valamit?

— Hm, — válaszoltam megnagyvartó mosollyal, — sokat gondolkoztam az eseten. Valamit épen tudok, még többet találok ki eddig és remélem, hogy az ön segítségével meg is oldom ezt a rejtelmes esetet. Mindent elmondok önnek báróné, úgy, amint történt.

Röviden elbeszéltem az utolsó hét eseményeit, anélkül, hogy a férjét megemlítettem volna és azt is elhagytam a tudósításomból, hogy az ő neve mi-ként szerepelt az esetek kapcsolataiban.

Feszült figyelemmel kísérté szavainak.

— Biztosan az a haszonlatlan Susanne rejtőzik a dolog mögött, — szót magától kikelte a báróné, midőn befertem elölsődsőmöt.

— Kétségtelenül, — válaszoltam. — Meddig volt a leány az ön szolgálatában?

— Körülbelül két hónapig. Egyféleképpen becsültesnek és szorgalmasnak látszott, de csakhamar észrevettem, hogy nagyon hü és feleségül tervézte van. Ezért nem is igen bántam, hogy nem akart Londonba jönni velem.

Rózsás pír borította el az arcát. — Boldog vagyok, nagyon boldog, — ismételte halk hangon és szelíden kibontakozott a karjainból.

— És aztán mi történt tovább? — kérdezte feszült kíváncsisággal. — letartóztatott önt?

— Az elkerülhetetlen volt. Két napig ültem a Bow Streeten, aztán szabadlátra helyeztek.

— Tehát még jutalmat is kapott a szívessegért! — kiáltott fel a báróné, szinte magánnyelven. — Megbocsáthatja ön ezt nekem valaha? Minő remes eseti! De ki követhette el ezt a kegyetlenséget? Meg vagyok dermedve a remüléttől, szinte értetelen előttem minden. De hát hogy történhetett? Talán tud ön valamit?

— Hm, — válaszoltam megnagyvartó mosollyal, — sokat gondolkoztam az eseten. Valamit épen tudok, még többet találok ki eddig és remélem, hogy az ön segítségével meg is oldom ezt a rejtelmes esetet. Mindent elmondok önnek báróné, úgy, amint történt.

Röviden elbeszéltem az utolsó hét eseményeit, anélkül, hogy a férjét megemlítettem volna és azt is elhagytam a tudósításomból, hogy az ő neve mi-ként szerepelt az esetek kapcsolataiban.

Feszült figyelemmel kísérté szavainak.

— Biztosan az a haszonlatlan Susanne rejtőzik a dolog mögött, — szót magától kikelte a báróné, midőn befertem elölsődsőmöt.

— Kétségtelenül, — válaszoltam. — Meddig volt a leány az ön szolgálatában?

— Körülbelül két hónapig. Egyféleképpen becsültesnek és szorgalmasnak látszott, de csakhamar észrevettem, hogy nagyon hü és feleségül tervézte van. Ezért nem is igen bántam, hogy nem akart Londonba jönni velem.

Rózsás pír borította el az arcát. — Boldog vagyok, nagyon boldog, — ismételte halk hangon és szelíden kibontakozott a karjainból.

— És aztán mi történt tovább? — kérdezte feszült kíváncsisággal. — letartóztatott önt?

— Az elkerülhetetlen volt. Két napig ültem a Bow Streeten, aztán szabadlátra helyeztek.

— Tehát még jutalmat is kapott a szívessegért! — kiáltott fel a báróné, szinte magánnyelven. — Megbocsáthatja ön ezt nekem valaha? Minő remes eseti! De ki követhette el ezt a kegyetlenséget? Meg vagyok dermedve a remüléttől, szinte értetelen előttem minden. De hát hogy történhetett? Talán tud ön valamit?

— Hm, — válaszoltam megnagyvartó mosollyal, — sokat gondolkoztam az eseten. Valamit épen tudok, még többet találok ki eddig és remélem, hogy az ön segítségével meg is oldom ezt a rejtelmes esetet. Mindent elmondok önnek báróné, úgy, amint történt.

Röviden elbeszéltem az utolsó hét eseményeit, anélkül, hogy a férjét megemlítettem volna és azt is elhagytam a tudósításomból, hogy az ő neve mi-ként szerepelt az esetek kapcsolataiban.

Feszült figyelemmel kísérté szavainak.

— Biztosan az a haszonlatlan Susanne rejtőzik a dolog mögött, — szót magától kikelte a báróné, midőn befertem elölsődsőmöt.

— Kétségtelenül, — válaszoltam. — Meddig volt a leány az ön szolgálatában?

— Körülbelül két hónapig. Egyféleképpen becsültesnek és szorgalmasnak látszott, de csakhamar észrevettem, hogy nagyon hü és feleségül tervézte van. Ezért nem is igen bántam, hogy nem akart Londonba jönni velem.

Rózsás pír borította el az arcát. — Boldog vagyok, nagyon boldog, — ismételte halk hangon és szelíden kibontakozott a karjainból.

— És aztán mi történt tovább? — kérdezte feszült kíváncsisággal. — letartóztatott önt?

— Az elkerülhetetlen volt. Két napig ültem a Bow Streeten, aztán szabadlátra helyeztek.

— Tehát még jutalmat is kapott a szívessegért! — kiáltott fel a báróné, szinte magánnyelven. — Megbocsáthatja ön ezt nekem valaha? Minő remes eseti! De ki követhette el ezt a kegyetlenséget? Meg vagyok dermedve a remüléttől, szinte értetelen előttem minden. De hát hogy történhetett? Talán tud ön valamit?

— Hm, — válaszoltam megnagyvartó mosollyal, — sokat gondolkoztam az eseten. Valamit épen tudok, még többet találok ki eddig és remélem, hogy az ön segítségével meg is oldom ezt a rejtelmes esetet. Mindent elmondok önnek báróné, úgy, amint történt.

Röviden elbeszéltem az utolsó hét eseményeit, anélkül, hogy a férjét megemlítettem volna és azt is elhagytam a tudósításomból, hogy az ő neve mi-ként szerepelt az esetek kapcsolataiban.

Feszült figyelemmel kísérté szavainak.

— Biztosan az a haszonlatlan Susanne rejtőzik a dolog mögött, — szót magától kikelte a báróné, midőn befertem elölsődsőmöt.

— Kétségtelenül, — válaszoltam. — Meddig volt a leány az ön szolgálatában?

— Körülbelül két hónapig. Egyféleképpen becsültesnek és szorgalmasnak látszott, de csakhamar észrevettem, hogy nagyon hü és feleségül tervézte van. Ezért nem is igen bántam, hogy nem akart Londonba jönni velem.

Rózsás pír borította el az arcát. — Boldog vagyok, nagyon boldog, — ismételte halk hangon és szelíden kibontakozott a karjainból.

— És aztán mi történt tovább? — kérdezte feszült kíváncsisággal. — letartóztatott önt?

— Az elkerülhetetlen volt. Két napig ültem a Bow Streeten, aztán szabadlátra helyeztek.

— Tehát még jutalmat is kapott a szívessegért! — kiáltott fel a báróné, szinte magánnyelven. — Megbocsáthatja ön ezt nekem valaha? Minő remes eseti! De ki követhette el ezt a kegyetlenséget? Meg vagyok dermedve a remüléttől, szinte értetelen előttem minden. De hát hogy történhetett? Talán tud ön valamit?

— Hm, — válaszoltam megnagyvartó mosollyal, — sokat gondolkoztam az eseten. Valamit épen tudok, még többet találok ki eddig és remélem, hogy az ön segítségével meg is oldom ezt a rejtelmes esetet. Mindent elmondok önnek báróné, úgy, amint történt.

Röviden elbeszéltem az utolsó hét eseményeit, anélkül, hogy a férjét megemlítettem volna és azt is elhagytam a tudósításomból, hogy az ő neve mi-ként szerepelt az esetek kapcsolataiban.

Feszült figyelemmel kísérté szavainak.

— Biztosan az a haszonlatlan Susanne rejtőzik a dolog mögött, — szót magától kikelte a báróné, midőn befertem elölsődsőmöt.

— Kétségtelenül, — válaszoltam. — Meddig volt a leány az ön szolgálatában?

— Körülbelül két hónapig. Egyféleképpen becsültesnek és szorgalmasnak látszott, de csakhamar észrevettem, hogy nagyon hü és feleségül tervézte van. Ezért nem is igen bántam, hogy nem akart Londonba jönni velem.

Három

A ké...
vü olasz...
Bünik...
koltak k...
a céllal...
elbroadt...
nyugodt...
egyik D...
zokkal s...
felé, Fa...
szivaroz...
percebbe...
utolsó ü...
össze az...
kodjato...
eressét...
leiket...
nek az é...
a halálk...
tülk.